

Истинската история

На 27.11.1919г. е подписан Ньойският диктат

На 27.11.1919г. е подписан Ньойският договор, наложен след поражението на страната в Първата световна война. Красноречив е жестът на тогавашния министър-председател Александър Стамболийски, който чупи химикалката си след подписа: съгласно договора от България е откъсната площ от 11 278 кв. км. с българско население - Южна Добруджа, Западните покрайнини и Беломорска Тракия. Наложени са тежки финансови репарации, платими за 37 години. България е лишена от правото да поддържа собствена армия, военен флот и авиация. Последниците от Ньойския диктат за Балканите са неизброими.

Ньойският договор за мир е наложен на България след поражението ѝ в Първата световна война (1914 г.-1918 г.). Подписан е на 27 ноември в парижкото предградие Ньой от министър-председателя Александър Стамболийски, а от страната на силите победителки - от ръководителите на техните делегации на Парижката мирна конференция (1919-1920 г.). Според него България е обременена с тежки репарационни задължения, възлизащи на 2 250 000 златни

франка, които следва да бъдат изплатени в срок от 37 години след влизането му в сила с 2 % лихва върху общата сума за първата и 5 % за следващите години. Освен това България е задължена да предаде на своите съседи (съюзници на съглашенските сили победителки) – Сръбско-хърватско-словенското кралство (от 1929 г. Югославия), Румъния и Гърция, определено число добитък, както и 250 000 т. въглища. Наред с това тя губи Западна Тракия, която първоначално се предоставя за управление от самите западни съглашенски държави, които от своя страна през 1920 г. я предоставят на Гърция. От България се отнема Южна Добруджа, която повторно се включва в територията на Румъния, както и гр. Струмица и нейната околност, заедно с т. нар. Западни покрайнини (включващи земите на част от Царибродска, Босилеградска, Трънска и Кулска околия), които се предоставят на Югославия. По такъв начин страната ни е лишена от значителни територии, населени с компактно българско население. Пак по силата на Ньойския мирен договор на България е отнето правото да има своя наборна армия, като на нейно място ѝ се разрешава рекрутирането на платена войска в размер на 33 000 души войници и офицери, с които да охранява границите си и да пази вътрешния ред. Като неделима част от договора по искане на Гърция е приложена и т. нар. конвенция за доброволна размяна на малцинствата между двете съседни държави, която впоследствие е използвана от атинските управляващи среди за насилствено прогонване на българското население от неговите родни огнища в Западна Тракия. Ньойският мирен договор просъществува до началото на Втората световна война 1939-1945 г. През този период България изплаща на съглашенските сили и техните балкански съюзници репарации в размер на 65 000 000 златни франка.